

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2891/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милосав Ђурчок, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1980/19 од 06.06.2019. године, у седници од 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1980/19 од 06.06.2019. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1980/19 од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1. 651/2018 од 04.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да му накнади трошкове исхране у току рада у износу од 166.699,70 динара и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора у износу од 62.766,69 динара, све за период од септембра 2015. године до маја 2017. године, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене изреком од доспелости до исплате. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 68.229,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 1980/19 од 06.06.2019. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене одредаба члана 118. Закона о раду које се односе на право запослених на накнаду

трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 04.07.2018. године, тужилац је тражио исплату укупног износа од 252.00,00 динара на име трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић